

סיפר הגה"צ המשפיע רבי אלימלך בידרמן שליט"א: בשיעורו בטלפון ערש"ק פרשת נח תשפ"א: בל"ג בעומר תש"פ התקיימה חתונה, ובאותו זמן היה ראשית מגיפת ה'קורונה', הפחד והפאניקה ממנה הייתה נוראה ואיומה, והממשלה אסרה על קיום חתונות עם הרבה משתתפים... אבל אנשים צריכים להתחתן, ובני הזוג התחתנו בשעה טובה, ובחתונה היה מספר אנשים מעל המותר, ולא בדיוק שמרו על הכללים...

באמצע החתונה הגיע 'משטרה' וכשראתה שיש התקהלות גדולה, ויש סכנה להתפשטות המגיפה, לקחו את 'החתן והכלה' ביחד עם 'אבי החתן' לתחנת המשטרה עד שלוש וחצי לפנות בוקר...

למותר להסביר כמה צער ועגמת נפש נגרמו לכל המשתתפים, ובפרט להורי החתן והכלה, ועל כולנה 'החתן והכלה' שהיום השמח ביותר בחייהם הסתיים בצורה כל כך עצובה... בערב ראש חודש אלול תש"פ מתקשר בחור משיבה חשובה לאבי הכלה, ואומר לו: אני בחור משיבה פלונית, ואני מודה ומתוודה שאני הלשנתי למשטרה על החתונה, לא עשיתי זאת מתוך רוע וזדון, אלא מתוך רצון למנוע את התפשטות המגיפה, וחשבתי שהמשטרה רק תפזר מעט את ההתקהלות, לא חשבתי שזה יסתיים כל כך טראגי...

הבחור המשיך ואמר לו: אני בחור טוב, והיה לי בכל יום עשר הצעות שידוך טובות, ומאז שהלשנתי עליכם אין לי שום הצעת שידוך, ואני מרגיש שזה קפיצת ממש... האבא התחיל לצעוק עליו; מושחת שכמותך, איך אני יכול לסלוח לך, כמה צער וכאב גרמת לי, בודאי שיש עליך קפיצת, אני לא מסוגל לסלוח לך... הבחור התחיל לבכות; מה יצא לך מזה שאני לא יקים בית? מה תרוויח מזה, לא חשבתי שככה יסתיים הסיפור, אני מתחנן שתסלח... אמר לו אבי החתן; תתקשר אלי מחר...

למחרת התקשר הבחור שוב, והאבא אמר לו: שהוא לא ישן כל הלילה, והוא ניסה לחזק את עצמו בספרי מוסר, ושינן לעצמו 'שאינ אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה', ואתה רק שליח של ההשגחה העליונה, והכל זה הקב"ה, אני מוחל לך!! הבחור שמח, אבל האבא אמר לו; יקירי, עדיין לא התחלת... אתה צריך לפייס גם את הבן שלי, הוא פגוע הרבה יותר ממני...

הבחור התקשר אל החתן, ומייד כאשר החתן שמע במה מדובר, התחיל לצעוק עליו; מושחת שכמוך! מגיע לך לא להתחתן! אל תתקשר אלי יותר! וכו' וכו'... הבחור התחיל לבכות בכי תמרורים, ואמר לו; הגמ' אומרת: "כל שחברו נענש על ידו – אין מכניסין אותו במחיצתו של הקדוש ברוך הוא" (שבת קמט:) מי שלא מוחל לאחרים, הקב"ה גם לא מוכן למחול לו, א. פירוש: רבי אבא היה יושב בפתח שער העיר לוד, ראה אדם אחד שהיה בא וישב על גל של אבנים שנתלקט ובלט מהארץ בשפוע ההר, והיה עיין מן הדרך וישן שם על הגל. לפתע ראה רבי אבא שנחש אחד בא אל אותו אדם להזיקו, ויצאה חתיכת עץ משורש אילן ונפלה על הנחש והרגה אותו, כשנתעורר אותו אדם משנתו ראה את הנחש המת, הזדקף אותו האיש וקם, ואז נפל הגל של האבנים לתחתית ההר וניצל אותו אדם. שאל אותו ר' אבא, במה זכית שהקב"ה עשה לך שתי ניסים, הרי הקב"ה לא עושה סתם ניסים לבן אדם? אמר לו אותו האיש, מימי לא עשה לי אדם משהו רע – ולא נתפייסתי עימו, ואם לא יכולתי להתפייס עימו, לא עליתי למיטתי עד שמחלתי לו ולכל אלו שציערו אותי, ולא חששתי יותר לאותו רע שעשה לי, ולא די לי בזה, אלא, שמאותו היום השתדלתי לעשות איתם טובות כדי שלא יחשבו שאני שונא אותם... בכה רבי אבא ואמר ראוי הוא אותו האיש שיעשה לו הקב"ה נס על נס...

כשראתה הכלה את דברי הזוהר, ואחרי חרטת האמת של הבחור, נכמרו רחמי הכלה ואמרה; מה אני ירוויח אם אותו האיש יסבול בגללי, הרי גם אני עצמי יפסיד שאני ידחה ממחיצתו של הקב"ה, ומחלה לבחור...

מספר ר' מייך: בערב ראש השנה תשפ"א נסעו הזוג הצעיר ברכב, והרכב עבר תאונת דרכים קשה והתהפך שבע פעמים!!! כוחות ההצלה שהגיעו למקום וראו את הרכב מרוסק לשברי שברים, היו בטוחים שאין את מי להציל, אבל... הזוג עמד ליד הרכב השבור ללא שום טיפת דם!!! שאלו אותם; איך יצאתם? ענו הזוג ואמרו; אין לנו מושג איך, אבל עפנו מהחלון ומצאנו את עצמנו על הגג...

מסיים ר' מייך: כנראה שכל הסיפור של החתונה והמשטרה היה ניסיון מהשמים לראות אם הזוג יתעלה על הפגיעה הקשה, וימחלו לאותו בחור, ובזכות שעמדו בניסיון הקשה, ניצלו חייהם...